

Setterägare med livet som insats eller psyket nästa!

Text och foto: Mariana Åhnberg

Alla som bor i Salbohed vet, de som inte visste hörde! Så nu vet alla!!

Det jag ska skriva om nu, var inte särskilt roligt när det hände, några år har gått och i dag kan jag skratta så jag gråter över händelserna men jag vill att ni ska veta att det verkligen var väldigt, väldigt jävligt att vara i mina brallor!! Ja jag grät, jag fick panik och ja, jag är en idiot! Fast det finns ett ordspråk som jag rätt ofta anammar: De som kan skratta åt sig själva kommer aldrig att ha tråkigt!

Först måste jag presentera igelkottarna så ni har alla fakta, det bor en ganska stor flock här, Frun i torphuset bredvid vårt hus har dem som sina skyddslingar och hon har satt dit en klick färg på alla och en var... Gul, röd, grön, vit, svart och blå sedan finns det några ofärgade som hon skiljer på i storlek. Jag kallar dem "den" eftersom jag inte har en aning om vilket kön de har.

Alla är tama i olika grad en del är skygga, några äter ur handen, vissa skyr inga medel för att få sin vilja igenom. Vid ett antal olika tillfällen har vi fått hämta dem inne i huset och burit ut dem.. De kräver mat, tar man inte ut åt dem så hämtar de själva!! Nåja inte alla, alla tigger, men de flesta ger sig iväg om det inte får något, förutom Gul och Blå som stannar tills de får något, knatar runt och väntar, blå är skyggast... Röd kräver... förföljer en, springer du så springer den, kul till en

början men det blir ganska läskigt i längden faktiskt! Den låter hela tiden, ett slags fräsande ljud, de andra kan också låta så, när hundarna eller vi närmar oss, men den här är nog Heman eller nåt... tror den i alla fall... Jag vet att det gör ont att få ett bett av dem då jag råkade få ett då jag vart lite övermodig och matade dem ur handen... det är styrka i de käkarna minst sagt!

Settrarna en busig flock på fyra individer och jag... samt mannen i huset, så där ja nu har ni alla inblandade i denna storyn! Det var sommar, hundarna smög fascinerat efter den ena kotten efter den andre. Jag tycker kanske inte att det är ultimatum då kottarna bär på div massor med ohyra... men någon hade sagt att de var preparerade med frontline. En del av dem rullade ihop sig så de fick chans lukta riktigt nära en del hade ljud för sig och hundarna var väldigt intresserade. Det var mer regel än undantag att någon kotte hela tiden vistades på tomten, de avlöste varandra med jämna mellanrum. Så kotteundersökning/smyg tillhörde vardagen. Så till dagen som inte riktigt var som alla andra! Sommar dag, sol, blå himmel och semester, bikini på, filt ut på gräsmattan där hundarna inte kommer åt, eftersom settrar är rätt fysiska och den fysiska attraktionen och solande samt svett inte är särskilt åtråvärt och ja dessutom så är det ganska najs att få bli brun på hela kroppen, bok i högsta hugg, något svalt att dricka.. mmm... härligt!

Bäst jag ligger där och läser, sippar lite på det kalla.. kommer mannen i huset ut på altanen.. han skrattar lite och säger att jag borde ligga alldeles stilla, jag börjar att vrida mig runt från magläge för att se honom och undrar vad han säger? När jag är på väg säger han ganska bestämt stopp, ligg alldeles stilla. Min man låter nästan aldrig bestämd så jag blir lite konfunderad... Ligg still säger han, du har en igelkotte på väg upp mellan dina ben... Mellan mina ben... shit shit hjälp... jag väser till mannen... vilken färg?? Röd säger han, helvete skriker jag och i samma andetag tar mig upp på något förmodligen osnyggt, dock akrobatiskt sätt skrikande som en ja, jag vet faktiskt inte vad, så pass att den röda orädda jäkeln blir rädd och rullar ihop sig i alla fall!... Mannen skrattar och jag är så arg och upprörd och rädd tror jag att jag gråter, det röda lilla fanskapet rullar upp sig och spatserar efter mig, jag in fort och smäller igen dörren...

Nåja det var väl kanske inte så farligt, jag samlar mig och hämtar mig och jag gör ett nytt försök. Ut på altanen, ner i brasse stolen, bland hundarna denna gången, en hund i knät såklart... ingen brun mage här heller.. å andra sidan inte polkagrisrandig heller... en annan hund på fötterna, bästa boken i högsta hugg... underbart! Jag tycker jag sitter säkert.

Snart sover de alla och jag är helt inne i min bok.. rätt som det är så känner jag något som skrapar mot stolstyget under mig.. Jag behöver inte fundera i många sekunder innan jag förstår vad det är... kottarna från underjorden är tillbaka! Om jag rör mig nu, om någon hund rör sig nu, om den hund jag har i knät rör sig, om mannen kommer ut på altanen... Jag vrålar skärrad rätt ut igen och hur jag kom upp vet jag inte men jag hann innan den rullade ihop sig och det var väl en jäkla tur... Hundarna och jag flög i alla världens olika riktningar, skrikande och skällande vad händer? Vad händer? Husse kommer ut och frågar vad i hela världen vi nu håller på med, ensam under brasse stolen ligger den ganska skygga blå kotten ihoprullad.. han blev nog aldrig mer kotte igen om han inte hade nerver av stål vill säga...

Minst sagt skärrad och panikslagen efter dagens utbrott och händelser satt också

nerverna utanpå kroppen... Hundarna släppte inte sin "roliga" matte för en sekund.... Händer himla kul grejjer runt henne i dag tycker de. Väl i sovrummet på kvällen når jag mitt sista psykbryt... helt säker på att det är en mumifierad groda som ligger där i dunklet under sängen och stirrar på mig... möjlig är den också så det börjat växa hår på den.... Vrååål, tårarna sprutar och jag ylar vädjande till mannen i mitt liv.... Rädda mig!!! Hundarna hoppar och skuttar omkring av hjärtans lust, jaaaa det blir lek igen... Jag rusar ut, de efter, jag skriker och gråter de skäller och dansar....

I panik hämtar jag mannen i huset, med ett koppel överlyckliga settrar efter mig och tvingar honom att ta ut den.... Mitt logiska tänkande, hmmm? säger att det är någon kotte som dragit in den under sängen, för igelkottar äter väl grodor...? Hur som helst så hade vi tidigare i veckan hämtat ut en kotte från sovrummet, så såklart hade ju den varit in och lagt den där... Kan väl tillägga att jag inte tänkte särskilt klart och att mannen i huset va ganska trött på mig och suckade och himlade med ögonen när jag hämtade honom...

Med tårarna rinnande och äckelkänslor som ficka hela mig att rysa och känna mig spyfärdig stod jag där och bönade

och bad honom, ta ut grodan... Mannen hämtar en kompostpåse och något att peta fram grodan med.. kul lek tyckte de röda, husse kryper under sängen och matte e galen, en av hundarna knycker grodan före husse, mannen skrattar... och har jag inte fått panik förr så fick jag det då, ilskan kokade i mig, hur kan du skratta, idiot!!! Tänk om det inte va en groda tänk om det va en padda, dom e ju giftiga och du skrattar och hur som hälst så är det äckligt!!!!!!... Husse kallar in hunden med den mumifierade grodan/paddan och visar den för mig.... En bit av ett tuggben med ena knuten kvar, hårig för den legat under sängen, konstigt stirrande utseende för att den var ordentligt gnagd/tuggad på..... Idiot ja.... Är väl bara mitt förnamn!!

